

ték Stanislaut és Kolomeát is és hogy minden jel szerint az egész vonalon a Dnyeszter völgyébe vonulnak vissza.

Orosz hivatalos jelentés.

Pétervár, november 6. (Rómán át.) A Pétervári Távirati Ügynökség jelenti: Azok a döntő jelentőségű csaták, amelyeket a németek október 27-én kezdtek meg a bakalarietovoi területben, még most is tartanak. Az ellenség behatolt középütt sok és erős divíziójával és nagyszámu nehéz tüzérségével. A csatákban felvonult mindkét részről az itt koncentrált sok tartalékezered. Csodálatos keménységgel támadtak a németek, hogy a mi sáncainkba behatolhassanak és el lehet mondani, hogy rettenetes munkát fejtettek ki mindkét részről nemcsak a gyalogság, de a tüzérség is. A németek keményen állták tüzünket és a mi erős sáncainkkal parallel sáncok mögött ostromoltak bennünket.

A galíciai harcokról azt jelentik, hogy a helyzet mindegy megállt, de rövidesen itt is be kell következnie a döntő eseményeknek.

HOGY VISEL HÁBORUT OROSZORSZÁG

Moszkva, november 6. (Bukaresten át.) A Krupp-művek moszkvai telepét az orosz hadvezetőség lefoglalta és annak minden berendezését, gépeit, az ott talált anyagokat minden ellenérték nélkül elkobozta.

Moszkva közelében van egy gróf Harrachnak birtoka, amelyen nagy kastély áll. Néhány nappal ezelőtt a csócselék megrohanta a birtokot, felgyújtotta a kastélyt, kirabolta, elvitte az értékes műkincseket, a berendezést teljesen elpusztították. A kár több millió. Harrach gróf felesége orosz származású.

A M. & J. Mandel cég óriási posztóraktárát lefoglalták. A Köhler testvérek moszkvai vegyészeti gyárát teljesen elpusztították.

ANGOL HARCTÉRI JELENTÉS.

Kopenhága, november 6. A Times oroszországi harctéri tudósítója visszatért Varsóba, miután 450 kilométeres utat tett meg az orosz front mögött. Érintette Lovicsot, Skiernevicet és még több lengyel várost. Lapjának azt jelenti, hogy az utolsó napokban mindenütt tért hódítottak az oroszok. A Lovicsi és skiernevicei harcok nagyon hevesek voltak, bár itt csak a német hátvéd fődözte a főserget visszavonulását. Ilyen harcok most mindennaposak. Elismeri, hogy a német csapatok minden helységben, ahol táboroztak, tiszteletben tartották a hadijogot, a népet nem terrorizálták és nem rongáltak meg a házakat.

Hivatalos irás

az orosz-török szakításról.

A Pétervári Távirati Ügynökség jelentése szerint Fahreddin török ügyvivő november 1-én a nagyvezér következő sürgönyét olvasta fel Szasszonov külügyminiszternek:

— Közölje Szasszonov külügyminiszterrel mély sajnálkozásom kifejezéséül a két hatalom szakítása fölött, amit az orosz flotta ellenséges fellépése idézett elő. Biztosíthatja a császári kormányt arról, hogy a magas porta meg fogja találni a kérdéseknek megfelelő megoldását és hogy minden intézkedést megtesz arra nézve, hogy az ilyen események ne ismétlődjenek. Most már kijelentheti a külügyminiszter előtt, hogy az oszmán kormány elhatározta, hogy megtiltja flottájának a Fekete-tengerre való kifutását. Részünkről reméljük, hogy az orosz flotta nem fog partjainkon cirkálni. Szilárdan remélem, hogy a császári orosz kormány mindkét állam érdekében ugyanazt a békülékeny szellemet fogja tanúsítani, mint mi.

A sürgöny meghallgatása után Szasszonov közölte a török diplomáciai ügyvivővel, hogy határozottan kétségbevonja a török kormányt az állítását, mintha az ellenségeskedéseket az orosz flotta kezdte volna. Most már későnek tartja akármilyen tárgyalások megkezdését. Csak ha Törökország azonnal kizárja a hadsereg és haditengerészet kebeléből valamennyi német tiszttét, csak akkor volna lehetséges, hogy tárgyalásokat kezdjen azoknak az embereknek a kártalanításáról, akik az orosz partvidék alattomos megtámadása által kárt szenvedtek. Szasszonov közölte a török ügyvivővel, hogy kijelentései mitsem változtatnak a helyzeten és hogy másnap meg fogja kapni az utlevelét, hogy Pétervárt elhagyja.

Egy szegedi hősről.

A 2-ik számú hadseregben, melynek Böhm-Ernolli lovassági tábornok a vezére, szegedi 46-osok is harcolnak. Ennek a hadseregnek lapját is magyar ember szerkeszti, Simonfalvy százados. A kis újság a táborban

Nyugaton közeledik a végleges győzelem.

A Berliner Tageblatt jelenti Genfből: A francia lapok is megállapítják, hogy a németek Ypresnél rendkívül nagy erővel lépnek fel. Amennyiben a németek kísérlete sikerül, úgy a francia balszárny kénytelen lesz visszavonulni. Ha azonban a németek erős támadása a szövetségesek szívós ellenállásán megtörik, akkor ez a harc egyike lesz azoknak, amelyek addig tartanak, amíg az ellenségek egyike teljesen kimerül és amikor már csak az új erők hadbaállítása szerzi meg az egyik félnek a végleges győzelmet.

AZ ANGOLOKNAK NINCS MUNICIÓJUK.

A Vossische Zeitung brüsszeli tudósítója nagyon öröndetes híreket közöl lapjának a tengerpart mellett vívott harcok mai állásáról. Ismeretlen először az Antwerpenből menekült belga csapatok állapotát. Ezek a csapatok leirhatatlanul szomorú állapotban érkeztek meg, úgy, hogy valósággal terhére vannak a francia seregnek, sőt gyöngítették annak ellenálló képességét is a németek előnyomulásával szemben. Flandria végleges kiürítése ezért már a legközelebbi napokra várható és ezzel egész Belgium német kézre jut. Az angol parti csapatok már alig rendelkeznek municióval. Csapataink tegnapielőtt lelőttek két angol repülőgépet, melynek utasait French tábornok üzenetét akarták vinni az angol kormányhoz. French ebben az üzenetben sürgősen munició pótlást kér, mert különben nem tud mit csinálni csapataival.

A franciáknak nincs elég fegyverük.

Rosendaalból jelentik: A Times írja: „Hogyan lehetséges, hogy a jól képzett négy millió francia katona az angolok és a belgák segítségével se képes a másfélmillió német hadsereget Franciaországból kiűzni? Az ok abban keresendő, hogy nem tételezték fel, hogy ilyen nagy tömeg katonát kell majd az ellenséggel szembeállítani. Ép úgy, mint Angliában, sok minden hiányzik a katonai felszereléshez. Franciaországban is hasonló a helyzet. Franciaország még nagy tartalékok felett rendelkezik, de nincs elegendő fegyvere és ez megbénítja az ellenséggel szemben kifejtendő offenzívát.”

készül, olyan könyvatos-féle, de azért közli a legújabb híreket. Egyik legutóbbi számában aztán ez a hír is napvilágot látott:

A szegedi 46. gyalogezred Bocic nevű szakaszvezetője a harctéri rendőrséghez volt beosztva, egészen egyedül 30 gyalogost szabadított ki a fogságból. Leöltte az orosz őreket és azután egyedül 140 orosz foglyot kísért a századparancsnoksághoz. Egy orosz kapitány, aki ezen foglyok közt volt, Bocic szakaszvezetőre mutatva, kijelentette: „Ha az osztrák-magyar hadseregben sok ilyen ember volna, már régen Moszkva előtt állana”. Bocic szakaszvezető az arany vitézségi éremmel lett kitüntetve.

A szegedi fiukról mind több hír jön. Most a honvédtuszárok, majd az utászaink tettek ki magukért, az 46-osok délen és északon verekedtek vitézül, a honvédek Przemysnél hősiesszen győztek, — meggyőződésünk, hogy minden egyes katonánk magyar katonához méltóan állja meg a sarat. És örülünk, amikor egyes emberről is ilyen jó hírt kaphatunk.

AZ ANGOL TOBORZÁS CSÖDJE.

Bármennyire fáradoznak is Angliában, még sem sikerül új katonákat toborozni. Ennek legnyilvánvalóbb bizonyosságát szolgáltatja a Times, amely legutóbbi számainak egyikében most már harmadszor tér arra vissza, hogy honfitársait kérve-kéri, jelentkezzenek minél számosabban katonai szolgálatra. Az angol közönség, mondja a lap, a maga egészében még mindig nem fogja föl a jelenlegi nagy háború jellegét és konzekvenciáit. Akár győziünk, akár megvernek bennünket, mind a két esetben sürgősen katonákra lesz szükségünk. Nem hibáztathatjuk népiünket, amely nem tekinthet a fátyol mögé és kérlelhetetlen erejű okokból nem is kaphat teljes információt. Ha azonban férfaink teljesen megértenék, hogy mi forog kockán, olyan tödulás volna az ujonczó hivatalokhoz, hogy az emberek verekednének, ki kerüljön előbb sorozásra.

VERSENYISTÁLLÓTÓL A FENYŐMAGIG . . .

Párisból jelentik Rómán át: A franciák bámulatossággal végzik az idegen javak lefoglalását és elkobzását. Nyilván általános bámulatot fog kelteni, hogy az egyik legnépszerűbb francia név tulajdonosát, Mumm pezsgőkereskedőt is az üldözés célpontjává tették a háládatlan franciák. Hogy kicsoda Mumm, nem kell bővebben ismertetni. A legismertebb francia pezsgőmárkák egyikének tulajdonosa és terjesztője, százmilliókra menő forgalmat és hasznot hozott évtizedeken keresztül — Franciaországnak. Pezsgője is, neve is francia fogalom volt és valószínű, hogy a nagyvilág csak most értesül arról, hogy Mumm tulajdonképpen német ember. A roppant gazdag pezsgőkereskedőnek nagy versenyistállója volt. Most az államügyész javaslatára és a torsi törvényszéki elnök rendelete alapján lefoglalták Mumm milliókat érő versenylovait, melyeket gazdájuk Torus mellett tartott.

A francia hatóságok szinte nevetséges pedánszággal dolgoznak, már ami az elkobzásokat illeti. Mulatni kell azon, amit ugyan csak Toursban cselekedtek. Itt ugyanis lefoglalták egy Appel Konrad nevű darmstadti német kereskedő raktárát, amelyben 36 zsákot találtak. S mi volt a zsákokban? Nem egyéb, mint mindegyikben ötven-ötven kiló erdei fenyőmag. Rendben van. De mit csinál Franciaország most a rengeteg fenyőmaggal? Megenni nem lehet és elvégre is: a franciáknak most talán mégis csak más gondjuk van, mint fenyveserdőket iltetni.